

V Praze, 24. srpna 2013

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název bakalářské práce: Římske vojenské riečne plavidlá v 1. – 4. st. po Kr.

Další údaje: Univerzita Karlova v Praze

Filozofická fakulta

Ústav pro klasickou archeologii

Autor: Mária Hudáková

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jiří Musil, Ph.D.

Posudek vypracoval: PhDr. Pavel Titz, Ph.D.

Předložená bakalářská práce má celkem 74 číslovaných stran, z nichž 62 tvoří vlastní text práce, dalších šest stran tvoří soupis použité primární a sekundární literatury a značného množství internetových zdrojů a dalších šest stran uvádí zdroje obrazové přílohy. Ta se nachází na dalších 29 stránkách. Jedná se o celkem 56 obrázků a plánů.

Autorka se hodlá ve své bakalářské práci věnovat velmi specifickému tématu, a to říčním plavidlům, která byla používána římským vojskem od prvního do čtvrtého století po Kr.

V úvodu práce autorka nastiňuje cíle svého bakalářského výzkumu a i způsob, jakým jich chce metodologicky dosáhnout. V tuto chvíli též jen stručně nastiňuje dostupné archeologické prameny, které hodlá při práci využít.

V následné kapitole (číslována jako 2) usiluje o zasazení jejího tématu do širšího rámce, a tak se věnuje římským flotilám obecně v celé římské říši i flotilám říčním jednotlivě, jejich vzniku i následným dějinám, působnosti i specifickým rolím a funkcím a neopomíjí ani jejich vnitřní strukturu a způsob organizace. Autorka dále popisuje v jednotlivých podkapitolách na evropských tocích působící tři říční flotily (Classis Germanica; Classis Pannonica; Classis Moesica).

Kapitola třetí tvoří zjevně stěžejní část předložené práce. Autorka zde představuje a hodnotí dostupné a využitelné prameny – ty archeologické vhodně doplňuje příslušnými prameny písemnými a také ikonografickými (především reliéfy z Traianova sloupu v Římě). Následně se pak už věnuje v plné míře konkrétním nálezům říčních lodí z evropského, především germánského prostředí (kap. 3.2.).

Čtvrtou kapitolu se autorka rozhodla věnovat dalším druhům římských vojenských říčních plavidel a doplnila tak z ikonografického materiálu v předchozí kapitole diskutovaný soubor.

Závěr práce pak výstižně rekapituluje podstatná fakta shromážděná a diskutovaná v předchozím textu.

Z formálního hlediska je předložená práce kolegyně Hudákové velice pečlivě upravena. Obsahuje minimum překlepů či gramatických chyb. V tomto ohledu lze autorce vytknout snad jen skutečnost, že některé z poznámek pod čarou nejsou zakončeny tečkou jak mají být, což je však drobnost. Jinak jsou však všechny náležitosti v pořádku. Zmiňme, že například obrazová příloha je mimořádně dobře volena a dobře ilustruje jak fakta tak autorčiny myšlenky a argumenty.

Taktéž z obsahového hlediska je možné konstatovat, že autorka s tématem pracovala s rozmyslem a uvážlivě volila jak strukturu, tak i postup práce. Výsledkem je pak vzácně vyvážená práce, která vhodným způsobem kombinuje dostupné prameny všech druhů a jasně shromažďuje potřebná fakta, a to v příslušném historickém i geografickém kontextu. Zde jsou například velice užitečné a dobře plní svou roli úryvky z děl římských autorů. Tyto citáty zprostředkovávají příslušný kontext pohledem někdejších tvůrců a uživatelů diskutovaných lodí a je jen škoda, že ne vždy odpovídají na všechny naše otázky. S podrobným popisem jednotlivých archeologických nálezů se však autorka chvályhodně nespokojila. Snaží se své úvahy posunout za vlastní materiální kulturu a nahlížet spíše funkčnost a význam jednotlivých zkoumaných jevů včetně vývoje technologií výroby jednotlivých plavidel.

Na základě výše řečeného konstatuji, že předložená bakalářská práce kolegyně Hudákové jednoznačně splňuje nároky kladené na tento typ prací. Proto doporučuji předloženou bakalářskou práci k obhajobě a navrhuji práci hodnotit jako VÝBORNOU.

PhDr. Pavel Titz, Ph.D.
Ústav pro klasickou archeologii
Filozofická fakulta, Univerzita Karlova v Praze
Celená 20
110 00 Praha 1